

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se primumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Aprilie st. v.

Risipă, rea credință, lipsă de sinceritate: aceste sunt notele caracteristice ale administrațiunii financiare din Ungaria.

Așa dă „Neue Freie Presse”, organul lumii financiare din Viena, care altfel susține pe actualul guvern al Ungariei și va fi având fără îndoială și cuvinte de a-l susține.

Revoluțiunea franceză, marele eveniment, cu care s'a încheiat veacul trecut, a răsturnat lumea veche și a pus temelile unei lumi noue. Pe când lumea veche era stăpânită de popi și de oameni născuți cu dreptul de a o stăpâni și exploata, lumea nouă e stăpânită de parvenii, care au știut să îngrămădească capitaluri. Pe când mai înainte împărații tremurau în fața Papei și pactau cu nobilimea ereditară, astăzi guvernele se închină în fața puterii universale, care se numește „la haute finance.” Ear „Neue Freie Presse” este organ al acestei puteri, ai cărei tributari am devenit prin regimul maghiar.

Timp de douăzeci de ani, de când Maghiarii ei singuri chivernisesc interesele regatului ungar, puterea aceasta n'a găsit un mai bun client, ca pe guvernul ungar. Ne-a împrumutat cu sute și ear' sute de milioane, și a scos din cametele, pe care le-am plătit, milioanele, pe care ni le-a împrumutat odată, pentru-ca din nou să ne împrumute cu ele. Se poate oare, ca „Neue Freie Presse” să nu susțină pe un guvern, care ne-a făcut astfel tributari, și să nu laude pe poporul „generos” și „liberal”, care a dat din mijlocul lui pe acest guvern?

Cu toate aceste chiar „Neue Freie Presse” condamnă în cei mai aspri termeni risipa, reaua credință și lipsa de sinceritate a financiarilor maghiari.

Aceasta însă n'o face nici din iubire către „națiunea generoasă”, nici din compătimire pentru bietele popoare din regatul ungar, ci pentru-ca împrumutul, pe care guvernul Ungariei trebuie neapărat să-l facă, să se realizeze în condițiuni mai oneroase pentru noi și cu un mai mare câștig pentru „la haute finance”, puterea, în serviciul căreia se află „Neue Freie Presse”.

Atunci, când guvernul Ungariei se aruncă în întreprinderi vaste și face risipă, „Neue Freie Presse” nu-i mai slăbește pe Maghiari din „națiune valoroasă, cultă, europeană, însetată de progres”. Atunci numai, când vorba e să se facă vre-un împrumut, li-se spune Maghiarilor, că sînt risipitori, de rea credință, lipsiți de sinceritate, — că lor nu li-se poate da împrumut decât cu camete mari, foarte mari.

Dacă însă cineva, având durere pentru Maghiari în deosebi, ar întreprinde ceva, ca acești Maghiari risipitori, de rea credință și lipsiți de sinceritate să nu mai chivernisească ei singuri interesele regatului ungar, să fie puși sub epitropie, să fie aduși la reson, atunci „Neue Freie Presse” n'ar mai voi să scie, că Maghiarii sînt risipitori, de rea credință și lipsiți de sinceritate. Căci puterea, în serviciul căreia militează acest diar, este interesată, ca Ungaria să aibă un guvern risipitor, care nu se poate susține decât făcând mereu datorii.

Și câtă vreme puterea aceasta va stăpâni situațiunea, nici nu va pute să se mențină în Ungaria decât un guvern, care face datorii.

Ear' concetățenii nostri maghiari votează, votează mereu, ca-și-când ar vota numai în sarcina noastră, și nu bagă de seamă, că vorba e — în cele din urmă — de existența statului ungar, care pentru dinșii e o cestiune de existență națională, ceea-ce pentru alte popoare din regatul ungar poate că nu trebuie neapărat să fie.

Din întâmplare tocmai în ziua, când ni se face destăinuirea, că ministrul de finance al țării a cheltuit opt milioane din nisce bani, pe care avea să-i păstreze, diarele din Cluj anunță, că „reuniunii de cultură” îi mai trebuie cel puțin 250,000 fl., ear' cele din Budapesta ne fac împărțășire, că baletul „Excelsior”, a căruia misă în scenă a costat peste 45,000 fl., s'a reprezentat la opera „națională” cu un deficit de 38,000 fl.

Atunci însă, când noi dicem, că este în interesul statului ungar, ca așezămintele de cultură să nu fie întretinute de

stat, ci de popoarele, care le înființează și fac paradă cu ele, atunci ni se dă, că sîntem „dușmani” ai statului. Căci Maghiarii vor să facă în Ungaria ceea-ce Germanii fac în Germania, Francezii în Franța ori Englezii în Englitera, vor să se prezente în Budapesta cum Germanii se prezintă la Berlin și Viena, Francezii la Paris ori Englezii la Londra, ceea-ce nici chiar pentru un timp mai scurt nu e cu puțință decât așa, dacă ei pot să dispună singuri de averea noastră comună. — Astfel nu ministrul e de vină, ci poporul, care nu vrea să aibă decât miniștri, care cheltuesc mereu pentru „mărirea națională”.

Și la urma urmelor, ruinand statul ungar, Maghiarii pe ei înșiși se ruinează.

În ajunul conferenței electorale convocate de comitetul central electoral al partidului național român „Gazeta Transilvaniei” vrea cu ori-și-ce preț să accentueze un nou conflict în partidul nostru. La început s'a pus în opozițiune față cu comitetul, căruia îi făcea împotări pentru terminii, în care a convocat conferența, și pentru termenul, la care a convocat-o. În urmă s'a pus în opozițiune față cu noi, pe care ne pune în rînd cu adversarii partidului. Acum, în sfîrșit, ne acuză, că voim să vîrîm pe toți Românii în partidul național.

„Accentuăm, — ne dă în numărul dela 15/27 Aprilie, — că așa numiți „activiști” au primit programa dela 1881 fără de nici o rezervă și din momentul acela ei au devenit aderenți partidei naționale și a încetat ori-ce deosebire de partidă între noi.

„Este așadar un mare abus și o flagrantă întortochiere a faptelor, dacă unii și alții vin acum și susțin, că cineva poate să facă ați parte din partida națională, fără-ca să fie totodată și aderent al programei naționale din 1881.

„Deosebirea de vederi între membrii partidei dela 1881 asupra mijloacelor, prin cari s'ar pute bine realiza programa națională, nu poate constitui nici decum o deosebire de principii, pe cât timp acea programă are să servească ca basă acțiunii comune a Românilor din aceste țeri.

„Ce înțeles poate ave dar' tactica urmată în timpul din urmă de unii, cari ne vorbesc de „Români de încredere” punându-i în opozițiune cu aderenții programului din 1881, și îndesându-i pe toți în cadrul partidei naționale?”

Cuvintele „Români de încredere” sînt puse între semnele citațiunii, ca-și-când ele ar fi fost rostite de altcineva. Și ori-și-cine scie, că acel cineva ar fi să fim noi. Ei bine! este o lipsă de onestitate literară în aceste semne de citațiune,

căci noi nu am vorbit de „Români de încredere”, ci am dîs numai, că alegătorii să aleagă drept reprezentanți de ai lor pe „oamenii”, în care au încredere” și nu 'i-am pus pe aceștia „în opozițiune cu aderenții programului dela 1881”.

Îi rugăm deci încă odată pe alegătorii români să nu se agiteze, ci să se adune în număr cât de mare și să aleagă în toată liniștea drept delegați pentru conferența din Sibiu pe aceia, pe care îi vor socoti ei mai vrednici, mai onorabili, mai de bună credință, mai dispuși a dovedi prin fapte, că aderă la programul național. Dacă „Gazeta Transilvaniei” vrea cu ori-ce preț să găsească motive de ceartă, poate să găsească destule, dar' cauza națională nu o va servi nici odată prin aceasta, și Românii cu durere pentru neamul lor mai bucuros stau acasă decât să meargă la conferență spre a se certa.

Alte sînt astăzi grijile oamenilor preocupați de gravitatea situațiunii.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Aprilie st. v.

Afacerea Schnäbele preocupă încă mereu întreaga presă europeană. Cu toate că s'a adunat mult material despre această afacere, până în momentul de față încă nu s'au putut clarifica împrejurările, între care s'a întîmplat arestarea lui Schnäbele. Organele franceze afirmă, că arestarea s'a făcut pe teritor francez, ear' organele germane asigură, că aceea a urmat pe pămînt german. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” află din isvor demn de credință, că s'a constatat prin ascultarea de martori, că Schnäbele a fost arestat pe pămînt german. Aceasta niciel în suși nu o neagă. După informațiuni ce le-a primit dela fața locului organul principelui de Bismarck, arestarea a urmat la recercarea procuraturii de stat și a judeului de instrucție, atunci când Schnäbele fu aflat pe teritor german. Acesta trînti la pămînt pe funcționarul ce-i anunțase arestarea și făcî o încercare, de a fugi dincolo de graniță, fu însă ajuns și prins. Acusa se rapoartă la participarea comisariului la agitațiuni în contra statului german, făcînd abus de poziția sa oficială spre promovarea acelor agitațiuni. Judecătorii n'a hotărît arestarea fără de a ave la mână dovezi convingătoare despre culpabilitatea arestatului.

Se poate că incidentul va rămîne fără urmări mai serioase, mai ales dacă se va fi constatat odată, că arestarea a

Foia „Tribunei”.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul II.

(Urmare.)

Scena a XVII.

Doctorul, Rosaura și Leliu.

Doctorul. — (Cătră Rosaura din depărtare.) Acesta e?

Rosaura. — Da, dar'....

Doctorul. — (Cătră Rosaura, neaștut de Leliu.) Du-te în casă!

Rosaura. — Ascultă-mă, ântău....

Doctorul. — (Ca mai sus.) Pleacă îndată, mă supără!

Rosaura. — Trebuie să ascult. (Pleacă.)

Leliu. — (Întrevedere m'am purtat bine. Nici chiar Gil Blas nu are aventuri așa de nostime.)

Doctorul. — (După înfățișare se vede că este un mare domn; dar' 'mi-se pare un om ciudat.)

Leliu. — (Acum trebuie să-l căptușim pe tată, dacă va fi cu puțință.) Domnule Doctor, vă salut cu supunere!

Doctorul. — Fac plăcaciunea cea mai umilă!

Leliu. — Nu sînteți d-voastră tatăl domnișoarei Rosaura?

Doctorul. — Da, domnul meu.

Leliu. — Îmi pare foarte bine; și doresc pururea onoarea de a vă pute servi.

Leliu. — Domnule, eu sînt omul, care în toate lucrările urmez pe calea cea mai scurtă. Dați-mi voie așa dar', ca fără multe vorbe să vă spun, că eu sînt încântat de fiica d-voastră, și că o doresc de soție.

Doctorul. — Așa-mi place: în mod laconic, scurt și bine; și eu vă răspund, că-mi faceți o onoare, pe care nu o merit, și că vi-o voi da din toată inima, când vă va plăce să-mi dați dovețile trebuincioase, din cari să mă conving de ființa d-voastre.

Leliu. — Când îmi veți da pe domnișoara Rosaura, o să mă cunoașteți neîntârziat.

Doctorul. — Cum, nu ești d-ta marchisul Asdrubale?

Leliu. — Vă voi spune, scumpul meu amic....

Scena XVIII.

Octaviu și cei doi.

Octaviu. — (Cătră Leliu.) Chiar după tine umblam. Ai să-mi dai socoteală de palavrele născocite pe socoteala onoarei fetelor domnului Doctor. Dacă ești om de onoare, pune mîna pe spadă.

Doctorul. — Cum? Pe domnul marchis?

Octaviu. — Ce marchis! Acesta este Leliu, fiul domnului Pantalone.

Doctorul. — Oh, drace, ce aud!

Leliu. — Ori-cine se fu, voi ave destulă inimă pentru a respinge îndrăzneala d-tale. (Pune mîna pe spadă.)

Octaviu. — Vino, dacă ai curagiu. (Pune și el mîna pe spadă.)

Doctorul. — (Se întrepune între amîndoi.) O stați, stați, vă opresc. Domnule Octaviu, pentru-ce să te bați cu acest palavragiu mincinos? (Cătră Octaviu.) Aidem, vino cu mine.

Octaviu. — Lăsați-mă, vă conjur!

Doctorul. — Nu voesc; nu voesc cu nici un preț. Dacă țini la fiica mea, vino cu mine.

Octaviu. — Trebuie să vă ascult. (Cătră Leliu.)

Altădată o să ne vedem.

Leliu. — Ori-cînd voi scî să-ți dau satisfacție.

Doctorul. — Bravo, domnule marchis! domnule Neapolitan! Cavalier! titrat! Șarlatan, palavragiu, mincinos! (Pleacă cu Octaviu.)

Scena XIX.

Leliu, apoi Arlecchino.

Leliu. — Afurisitul de Octaviu! Acesta 'și-a pus în gînd să mă prigonească; dar' jur pe

cer, că 'mi-o va plăti. Această spadă îl va face să se căiească că m'a insultat.

Arlecchino. — Stăpâne, ce faci cu spada în mână?

Leliu. — Fui provocat la duel de Octaviu.

Arlecchino. — Și te-ai bătut?

Leliu. — Ne batem de trei sferturi de cias.

Arlecchino. — Și cum a mers?

Leliu. — Cu o lovitură 'l-am doborât pe inamic.

Arlecchino. — Și a murit?

Leliu. — Negreșit.

Arlecchino. — Unde este cadavrul?

Leliu. — 'L-au dus de aci.

Arlecchino. — Bravo, stăpâne, ești un viteaz! în viața d-tale n'ai mai făcut asemenea treburi.

Scena XX.

Octaviu și cei doi.

Octaviu. — Cu d-ta încă nu m'am răfuit. Te aștept mîne pe insula Giudeca; dacă ești om de onoare, să nu lipsesci dela provocarea mea!

Arlecchino. — (Face un semn de mirare, vădînd pe Octaviu.)

Leliu. — Așteaptă-mă, îți făgăduiesc că o să viu.

Octaviu. — Vei învăța să fii mai puțin mincinos! (Pleacă.)

Arlecchino. — (rîdînd.) Stăpâne, mortul umblă și vorbește.

urmat pe pământ german. De altminterlea cercurile din Berlin sînt încă și astăzi de părere, că afacerea Schnäbele nu va altera menținerea păcii. Ele dic, că aceasta încă nu e altceva, decât unul dintre acele multe casuri de spionaj francez, care totdeauna se urmăresc pe calea judecătoreiei, dar' nu se pare potrivit a altera pacea cu Franța.

Am fost amintit, că ambasadorul rusesc din Constantinopol a conferat zilele aceste cu Sultanol și cu Poarta despre cestiunea bulgară. Dl de Nelidoff a fost predat Porții Lunia trecută un comunicat de al guvernului rusesc, cărui 'i-se atribue mare importanță mai ales din cauză, că cuprinsul aceluia se ține în cea mai mare tăină chiar și față cu ambasadorii. La început se credea, că Țarul comunică Porții numele candidaților pentru tronul bulgar. Aceasta însă nu se crede mai mult. Deocamdată lucrurile încă nici nu au ajuns așa de departe, cu toate că în Constantinopol pretinde a se ști, că cercurile politice din Rusia încep a mai slăbi în câțva din atitudinea lor față cu Bulgaria. Poarta a renunțat acum definitiv a mai trimite puterilor nota circulară, ce a fost pregătit-o și are de gând să o facă aceasta numai atunci, când negocierile cu Rusia vor fi înaintat mai bine. Ea se află acum în fericita poziție, de a se vedea complimentată atât de către Ruși cât și de către Bulgari. Înainte de asta cu vre-o câteva zile guvernul din Sofia a împuternicit pe comisarul otoman Riza-Bey a exprima Sultanolui în numele seu mulțumita Bulgariei pentru bunăvoința, ce a arătat-o marele vezir față cu principatul și în special pentru atitudinea prietenoasă, ce a manifestat-o puterea suverană pe timpul celor din urmă încercări de insurecțiune în provincă. Riza-Bey a satisfăcut acestei însărcinări prin o depeșă, ceea-ce a produs mare mulțumire în palatul turcesc.

Sinodul arhidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sedința III dela 14/26 Aprilie.

Sedința de ieri fû cevași mai lungă ca cea de alaltăieri, ea ținu tocmai două oare întregi, dela 10¹/₂—12¹/₂.

Cetindu-se protocolul ședinței premergătoare, acela, după o mică observare a deputatului P. Cosma, a vecinului turbulent al notarilor sinodali și congresuali, se autentică. După-ce sinodul acordă apoi concediile cerute: deputaților cav. de Pușcariu (5 zile), Stefan Iosif (15 zile), Sim. Muntean (5 zile), V. Al-mășan (5 zile) și Vasile Roșiescu (pe sesiunea întreagă), președintele prezintă două rapoarte consistoriale, unul cu privire la adaptarea seminarului Andreian, celalalt despre urcarea taxei seminarele dela 60 la 100 fl. pe an. Amîndouă aceste rapoarte se predară comisiunii financiare, ear' mai multe petițiuni, ce au intrat la sinod, comisiunii petiționare.

Și acum se trecu la ordinea zilei. Dintre comisiunii singură comisiunea organizatoare se însușă ca fiind în stare a raporta. Raportul acesteia, deputatul Ios. Pușcariu se suie pe tribună și ceti raportul general despre activitatea consistorului arhidieceșan în ședințe plenare în decursul anului

Leliu. — Mânia m'a orbit. Am omorît pe altul în locul lui.

Arlecchino. — Îmi închipuesc, că l'ai omorît cu spada unei invențiuni de spirit. (Strănută și pleacă.)

Scena XXI.

Leliu singur.

Nu poate trece de om de spirit cine nu are bunul gust în născociri. Acest sonet însă, deu, că m'a pus într-o mare încurcatură. Nici că putea să fie mai rău. Nu sînt cavalier, n'am titluri, și în averi nu te voi face bogată! Și apoi: Sub seninul cer lombardic 'mi-am avut născarea! Parcă m'a luat chiar pe mine la ochi acest necunoscut rival al meu; îndemânătăcia mea, istețimea mea însă întrece ori-ce întem-plări, fie ori-cât de ciudate. Când o să-mi fac testamentul meu, am să las să 'mi-se scrie următorul epitaf:

„Prin voința sortii, zace-aice Leliu,
Care în viață prin minciuni, palavre
Întrecea p'ori-cine; chiar mort cum îl vezi,
Te înșeli, fii sigur, dacă mort îl crezi!“
(Va urma.)

1886. Din acest raport aflăm, că în decursul anului 1886 au intrat la protocolul de exhibite preste tot 7429 piese, cu 215 mai multe ca în anul precedent. După resort acele se împart în 333 presidiale, 491 plenare, 2245 bisericesci, 2360 scolare și 2000 episcopesci. Neresolvate erau la 31 Decembrie 1886 307 piese, dintre care până astăzi 'și-au aflat rezolvarea 269. Ședințe plenare s'au ținut cu totul 16, dintre care 10 ordinare și 6 extraordinare.

Din acest raport aflăm mai departe, că în ceea-ce privește întregirea protopresbiteratelor în decursul anului 1886 s'a finalizat actul întregirii protopresbiteratului Agnita prin instituirea dlui Sabin Piso jun. de protopresbiter. Sub pertractarea consistorului au mai rămas întregirea protopresbiteratelor Făgăraș, Brașov I. și Mediaș.

Cu privire la lucrările întreprinse din partea consistorului pentru adaptările localităților seminarului arhidieceșan raportul expune următoarele: „Consistorul încă de timpuriu, în vara anului 1886 a pus la cale facerea unui plan de adaptări și reparaturi, împreună cu preliminariul speșelor trebuincioase. Aceste spese, — în privința cărora de altcum se va face un raport separat împreună cu o propunere motivată pentru urcarea taxei seminarele, pentru elevii seminarului dela 60 fl. la 100 fl. — la început s'au arătat mici după proporția dimensiunilor adaptărilor și a reparaturilor; mai târziu însă, dându-se acestora o extindere mai mare, după necesitățile, ce s'au arătat numai succesive, suma speșelor s'a urcat la o cifră aproape îndoită. Dacă considerăm, că în urma unei stăruințe și lucrări continue a consistorului s'a ajuns scopul atât de dorit, ca elevii seminarului încă cu începutul anului școlar present să între în localități mai bune și mai corespunzătoare, decum erau mai înainte; dacă considerăm, că nu numai în privința estetică s'a ridicat în mod însemnat starea localităților seminarele, ci și în respect pedagogic și de educațiune s'a ajuns scopul prin noile întocmiri și chiar înmulțirea localităților: suma totală a speșelor de 12,155 fl. 37 cr. se arată a se fi folosit în modul cel mai bun și mai rațional. Una sută șeszeci de elevi pot avea, — fără a exagera în afirmațiunile noastre, — localitățile corespunzătoare pentru toate cele trebuincioase în decurs de cel puțin 20 de ani.“

Raportul amintesc mai departe unele obiecte în resortul plenului, care au incurs pe calea consistorului metropolitan dela cel din urmă congres național bisericesc. Acele sînt: a) Rezoluția în mod negativ a cestiunii despre sistemizarea și instituirea unui post de vicar archiepiscopesc cu rang de arhieru; b) Un proiect de normativ pentru regularea dreptului de apelațiune în cauze bisericesci, asupra căruia consistorul arhidieceșan este recercat de consistorul metropolitan pe baza concludului congresual a-și face reflexiunile sale; c) Procedura disciplinară pentru persoanele și funcționarii bisericesci, care s'a publicat cu putere de lege începînd cu ziua de 15 Noemvrie 1886, și despre care va urma și raport separat.

În sfîrșit face amintire, că pre lungă raport special se așterne: 1. Proiectul pentru arondarea cercurilor electorale pentru deputați la sinod arhidieceșan și congresul național bisericesc revăduț de nou de consistor cu considerarea părților date de către oficiile protopresbiterale; 2. Resultatul cercetării asupra iregularităților întemplate cu ocaziunea alegerilor de deputați mirenii la sinod în cercul Sibiului. 3. Despre distribuirea ajutoarelor pentru meseriași din fundațiunea „Andronic“; eventual și alte rapoarte.

La propunerea comisiunii organizatoare raportul se luă în general spre știință și se primi drept basă pentru desbaterea specială.

În special se luă de asemenea spre știință în partea sa cea mai mare.

Partea privitoare la întregirea protopresbiteratelor se luă spre știință cu acel adaus, ca întregirea protopresbiteratelor vacante înșirate în raport și a protopresbiteratului Sighisoarei, despre care raportul tace tăcerea pescelui, să se efectueze cât mai îngrabă.

O mică discuțiune, la care participară deputații Truția, Cosma, Dr. Pușcariu, Pațița și Preda, provocă partea aceea din raportul consistorului, care se rapoartă la adaptările și reparaturile întreprinse la seminar și la urcarea taxei seminarele, și apoi se hotărî, ca desbaterea asupra acestor obiecte să se reserveze pe atunci, când se vor pune la ordinea zilei rapoartele speciale în această privință.

Comisiunea organizatoare raportă mai departe asupra concludului congresual cu privire la facultatea de a fi membru la sinodul protopopesc. La propunerea comisiunii, concludul congresual se ia spre știință.

Cu privire la raportul consistorului plenar despre răposarea asesorului consistorial Ioan Predovici, sinodul își exprimă condolența sa prin sculare și dispune alegerea altui membru preotesc în senatul episcopesc al consistorului arhidieceșan.

Urmă apoi referarea comisiunii asupra raportului consistorului arhidieceșan, prin care se împărțesece, că Dr. Ioan Crișian 'și-a depus mandatul de deputat sinodal mirenesc în cercul Tîrnavei în urma întrării sale în tagma preotească și că din cauza scurtimii timpului pentru sesiunea aceasta nu s'a mai efectuit alegere nouă în acel cerc electoral.

Comisiunea propuse să se iee spre știință raportul consistorului. Mateiu Voileanu însă, cu îngăduință mai înaltă, nu se învoi cu aceasta, ci voind să arete, că el și în sinul consistorului a fost pentru escrierea unei noue alegeri în acel cerc și drept demonstrare, că el nu se supune orbesce Metropolitului și celorlalți stăpâni mai mari sau mai mici, se sculă și după o introducere plină de „spirit opozițional“ propuse, ca acel raport să se iee de astădată spre știință, îndrumându-se însă consistorul, ca pe viitor, îndată-ce devine în vacanță un cerc electoral, să se dispună o nouă alegere.

Se vede, că M. Voileanu ar dori să poată juca rolul fericitului seu antecesor, care a fost „Sner Excellenz allergetreueste Opposition.“ Dar' dacă n'ai tu puterintă. . . !

Ceea-ce era mai interesant a fost aceea, că cu acest privilegiu încă vre-o câțiva asessori consistoriali tradaseră „secretul oficial“, venind unul câte unul și spunînd sinodului, ce părere avuseră ei în ședința consistorială în această privință. Astfel domni Hannia, Dr. Ilarion Pușcariu, ba chiar și înaltul presidiu. La acest obiect mai vorbiră apoi deputații Cosma, Pațița, Nicoară, Preda și Dragomir, ear' la finea discuțiunii deputatul Cristea atrase foarte — corect — atențiunea sinodului asupra împregiurării, că rezolvarea acestei cestiuni, așa dicînd legislative, cade în competența congresului național bisericesc, deoarece-ce statutul organic nu dispune, ce anume are să se întempe, dacă în decursul perioadului sinodal devin, imediat înaintea vre-unei sesiuni, în vacanță cercurile electorale.

Făcîndu-se apoi votisare, se primi cu majoritate de voturi propunerea lui Voileanu.

La propunerea comisiunii se luă spre știință raportul consistorului relativ la repășirea d-lui Dr. Ioan Crișian din senatul școlar al consistorului arhidieceșan în urma întrării sale în tagma preotească și se hotărî efectuarea alegerii unui alt asesor mirenesc în senatul respectiv.

De asemenea se luă spre știință și raportul consistorului cu privire la depunerea și retragerea depunerii mandatului de deputat a d-lui I. Gall.

Concludul congresului național-bisericesc în ceea-ce privește §-ul 12 alin. 2. din statutul organic despre gradul al VI de sânge și al IV de cuscrie relativ la alegerea asesorilor în consistor se ia spre știință și conformare.

Eugen Brote se simți îndemnat a aduce în legătură cu aceasta aminte, că atunci când s'a fost tractat de această cestiune, d-sa 'și-a depus mandatul de asesor consistorial (Din cauza înruderii sale cu Dr. Nic. Olariu), dar' sinodul nu s'a declarat în această privință. Nu află de lipsă a-și depune și de astădată mandatul, ci se provoacă la depunerea mandatului de acî sunt doi ani și sinodul binevoească a se declara în această privință.

În sfîrșit raportul consistorului cu privire la regulamentul provisor despre procedura în cauze disciplinare se ia spre știință cu adausul, ca la un consistor să vină cu raport îndetailat în privința aceasta.

Nemai fiind alte obiecte de pertractat, ședința se ridică la 12¹/₂ oare, ear' proxima ședință se anunță pe ziua următoare la 10 oare înainte de ameași.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Cut, 26 Aprilie n. 1887.

Unele inconveniente, ce se întemplă aici în localitatea mai restrînsă a noastră îmi pun condeiul în mână, pentru a-vile relata, deoarece-ce eu, sînt de credința, că înlăturarea lor este de interes public.

Aici în Cut se află una dintre puținele moșii feudale, pe care le posed românii. Ea a fost cumpărată de întru fericire pomenitul Episcop unit P. Pavel Aron, parte din economiile sale private, parte din colecte ale clerului unit din acele timpuri grele. Venitul ei servește pentru întreținerea clericilor din seminarul din Blaj, și modul de exploatare este acela al exarîndării. Că arîndatorii în prima linie au în vedere sporirea venitului lor privat, și mai totdeauna prea puțin se interesează

de conservarea sau ridicarea fertilității moșiilor exploatare de dinșii, este lucru cunoscut și nu ne pune în mirare. Ne mirăm însă, cum de on. direcțiune a averilor seminarului din Blaj permite arîndatorului moșiei Cutului, ca pentru un preț bagatel să lucre dinadins întru devalorarea acestei realități.

Toată lumea se miră, că arîndatorul, al cărui period de arîndă expiră în primăvara aceasta, are dreptul și posibilitatea de a vinde tot gunoiul produs pe moșie în anii din urmă unor țărani sași dintr-o comună învecinată. Scim chiar din gura cumpărătorilor, că ei pentru prețul de 93 fl. v. a. au cărat de pe moșia seminarului unit din Cut circa cinci sute de care de gunoiu pe moșiile lor. Ei bine, dacă cu gunoiul produs aici se vor îngrășa moșiile Sașilor dimpregiur, apoi ne temem, că întreținerea clericilor din Blaj, care, pre lungă toată bunăvoința Excelelenței Sale a Părintelui Metropolit Vancea și de present lasă încă mult de dorit, pe viitor va merge tot din rău în mai rău.

Căci pe la noi scie toată lumea, mai bine însă o scie fostul domn arîndator, a lipsi locurile de gunoiu, însemnează a le răpi puterea de producțiune și prin urmare a le scăde valoarea. Sîntem informați din isvor foarte sigur, că dlui arîndator la primirea moșiei în exploatare sub cuvînt, că este Român 'i-s'a făcut favorul de a fi preferit altui competent străin, care oferise, pare-mi-se cu 200 fl. anual mai mult. Este foarte bine, că s'a făcut așa, dar' este foarte rău, că dl arîndator în fața acestui favor pentru un preț de nimica cauzează moșiei o daună premeditată în preț îndecit mai mare, decum este folosul d-sale.

Nu ne vine a crede, că direcțiunea averilor seminarului din Blaj are cunoscință despre aceste și cu atât mai puțin, că le aprobă. În interesul public îi atragem atențiunea asupra lor, și o rugăm, ca pe viitor să prefacă în condițiune a contractului de exarîndare, că gunoiul produs pe moșiile sale, nu se poate vinde sau folosi pe altă moșie.

De astădată mai amintim un alt inconvenient, despre care încă sîntem convinși, că on. direcțiune nu are cunoscințe exacte.

Din păduricea aflătoare pe moșia din cestiune, care se exploatează direct prin silviculorul arhidieceșan, în fiecare an se vinde câte o parte. Mai totdeauna silviculorul a vîndut-o tot arendatorului în părțile de prețul de 90—100 fl. v. a. O singură dată, dl silviculor, fiind mînios pe dl arîndator, a vîndut-o cu licitațiune publică sătenilor, și rezultatul a fost, că prețul de vîndare dela 90—100 fl. s'a urcat la preste 300 fl. Nu dicem, că ar fi bine, ca dl silviculor să fie totdeauna mînios cu arîndatorii, întrebăm însă pe on. direcțiune, nu află de bine, ca în interesul seminarului să dispună pe viitor vîndarea lemnelor pe calea licitațiunii publice?

Un Cutean.

Cronică.

Înbileul Archiducelui Albrecht. Cu privilegiul inbileului s'a publicat următorul ordin de zi pe armată al Maiestății Sale:

Ordin de zi pe armată. Domnul vîrului Meu, inspectorul general al armatei, mareșalul Archiducele Albrecht serbează festivitatea inbileului de 60 ani de când e soldat. Cu ocaziunea aceasta, pentru Mine și armata Mea atât de înbucurătoare, am adresat Alteței Sale imperiale următorul autograf, și poruncesc, să se facă cunoscut acest autograf tuturor părților armatei Mele în mod corîspunzător.

Viena, 25 Aprilie n. 1887.

Francisc Iosif m. p.

Stimate Domnule Vîr, Mareșal Archiduce Albrecht!

În deplină vigoare, cu putere și voință ne-frîntă sîrbați astăzi Alteța Voastră aniversarea a șesedece de când ați intrat în armată. Eu, și cu Mine armata Mea, care o ați condus adese la victorie, pășim cu inimă plină de bucurie și adînc mișcăți la această rară și însuflețitoare sîrbare. În toate fazele vieții Voastre mișcate ați fost modelul cel mai strălucit al unui desinteresat patriotism și cu mulțumită-Mi aduc aminte de faptele Voastre glorioase, de devotamentul Vostru desinteresat față cu persoana și armata Mea. Numele Vostru sîrbătorit va încorona în vecinicie paginile glorioase ale istoriei patriei; neuitate vor rămîne iubirea Voastră și îngrijirea plină de jertfe pentru membrii armatei. Aduc deci Alteței Voastre cu mulțumită cele mai ferbinți felicitări la sîrbătoarea de astăzi și în legătură cu aceasta înbucurătoarea credință, că Atotputernicul se Te țină Mie și armatei Mele încă un lung șir de ani.

Viena, 25 Aprilie n. 1887.

Francisc Iosif m. p.

Înbileul Archiducelui Albrecht a fost sîrbat în 25 Aprilie n. la Viena în cel mai solemn mod. Chiar și viața publică a capitalei arăta o dispoziție sîrbătorească. Și așa cu toată dorința iubirii, ca aniversarea de 60 de ani a serviciului militar să o poată sîrba în deplină liniște, festivitatea a luat un caracter imponent. La revîrsarea zilei trecută stradele Vienei muzicele militare, cîntînd cîntece vioaie. În

oarele de înaintea de ameași primi Archiducele aște de felicitări. Cel dintâi, care trase la palatul Archiducelui a fost Maiestatea Sa Monarhului, pentru a mulțumi Mareșalului pentru serviciile prestate Tronului și Monarhului în decurs de mai mult ca un jumătate de secol și pentru a exprima dorința, ca iubilant mult timp și în deplină vigoare să mai poată fi un razim puternic Tronului și monarhiei. Adunc mișcat mulțimi Archiducele Împăratului pentru călduroasă felicitare. Principele de coroană Rudolf precum și ceilalți Archiduci și Archiducese, Archiducii Carol Stefan și Eugen, Ferdinand, Leopold de Toscana, Frederic și prințul Mare de Bavaria au venit anume la Viena pentru a felicita în persoană pe bătrânul Mareșal. Într-aceia postă și telegrafal aduceau sute de gratulațiuni din străinătate și provincii. Suveranii Europei și membrii caselor domnitoare, toți și-au adus aminte de festivitatea din Viena. Din deputațiunile ce au fost primite în persoană amintim ambele case ale „Reichsrath“-ului, corpul diplomatic militar și generalitatea austro-ungară condusă de generalul de artilerie Bauer, apoi deputațiunile ofițerilor din marină condusă de vice-admiralul Sterneck. Prin reprezentanții armatei Archiducele mulțumi acesteia pentru dovedile de alipire și credință. Festivitățile se continuau după ameași și se sfârșiră cu o mare paradă a întregii garnisoane din Viena.

Archiducele Albrecht în Ardeal. Din partea militară s'a făcut la magistratul din Orăștie întrebarea, că e orașul în poziție, a pute a curatir Alteței Sale Archiducelui Austro-ungar cu privilegiul manevrelor din ast-an.

Adresa Croaților către Archiducele Albrecht. Adresa de felicitare, adresată Archiducelui Albrecht de către municipiul din Agram, preamărește meritele Archiducelui ca conducător de armată, viteaz, învingător, bărbat de stat, model în împlinirea datorințelor, spriginitor la tot ce e bun și nobil, inima lui cea bună, amintesc activitatea lui pe teren literar și economic și sfârșesc cu dorința, ca Atotputernicul să lungească frul vieții a apărătorului națiunii croate și a capitalei Agram.

Noi proprietari de regimente. Proprietarii de regimente au fost numiți: Mareșal-Locotenent: Francisc Stransky, nobil de Dresdenberg, comandant de fortăreață în Komorn, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 98; Henric baron Giesl de Gieslingen, inspectorul gendarmeriei pentru regatele și terile reprezentate în Reichsrath, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie din Varsădin Nr. 16; Iosif cavalier de Rodakowsky, atașat corpului de armată 2, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 95; Victor baron de Ramberg, atașat corpului de armată 4, de colonel-proprietar al regimentului de ulani Nr. 8; Lamoral prinț de Thurn și Taxis, comandantul diviziei de infanterie 11, de colonel-proprietar al regimentului de husari Nr. 9; Iosif prinț de Windischgrätz, comandantul diviziei de infanterie 2, de colonel-proprietar al regimentului de husari Nr. 11; Ioan baron de Waldstätten, locțiitorul comandantului suprem al Landwehr-ului austriac, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 81; Filip conte Grünne, comandantul diviziei de infanterie 19, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 43; Zeno conte Welsersheim b, ministrul pentru apărarea terii a regatelor și terilor reprezentate în Reichsrath, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 81 și Géza baron Fejérváry de Komló-Keresztes, ministrul reg. ung. de honveți, de colonel-proprietar al regimentului de infanterie Nr. 46.

Cercul de activitate al inginerilor superiori-cercuali s'a orinduit din nou de către ministerul de comunicațiuni. După această ordonanță inspectorii reg. cercuali în raport administrativ numai atunci își vor întinde dispozițiunile și asupra șoselelor și a drumurilor în ferile municipale, când aceste o doresc; în privința tehnică rămâne înfrigurarea lor neatinsă și neschimbată.

În cercul electoral Dobra s'au ales de reprezentanți pentru conferința electorală din Sibiu: Romul de Crainic și Avram Păcurar; de suplenți: Alexandru Hosszu-Longin și Ioan Pop.

Comerciu cu fete. La granița ardelenască înspre România au fost oprite dăile aceste 31 fete de Săcui, cari voiau a trece granița. 9 nu au avut pasaport și de aceea au fost aduse cu excoartă înapoi la „Csik“.

Născere rară. În Mănăsturul-Clujului a născut o Jidancă în 23 Aprilie n. la ameași un băiat, în 24 Aprilie n. după ameași a născut un alt băiat. Amândoi băieții se bucură de o sănătate completă.

Arderea unui vapor în portul din Triest. Cetim în „Budapester Tagblatt“: Pe vaporul englez „Zaire“, care a sosit Sămbătă din Londra încărcat fiind cu paie, spirit, cafea și chibrituri, a izbucnit foc. Naie, pentru a pute fi scăpată, a trebuit cufundată.

Nou vals „român“ de Ivanovici. Cunoscutul compozitor Ioan Ivanovici, șeful muzicii regimentului 6 de linie, în garnisoană la Galați, a dat la lumină, precum cetim în

„Voința Națiunii“, o nouă bucată musicală, un „vals“ pentru piano, intitulat „Dina munților“ și dedicat doamnelor române. Acest „vals“ se poate procura și dela magazinul d-lui Gebauer și dela dl Carol Zoner, din Galați, unde se află depus spre vânzare.

Scoalele românești din Macedonia.

(Urmare.)

Antăia școală română înființată în Macedonia, este școala primară de băieți, deschisă în anul 1864, în orașul pe deplin românesc, în Tarnova, în apropiere de Bitolia, capitala Macedoniei, de către Dimitrie Atanasescu, primul învățător, care se află și până acum.*)

Această școală nu a putut funcționa în mod regulat, decât dela anul 1867, din cauză că adversarii școlii și limbei române în Macedonia, au isbutit prin intrigă să obțină dela autoritățile turcești desființarea acelei școli, pentru a cărei redeschidere a trebuit să intervină în mod oficial guvernul din Constantinopol agentul diplomatic al României pre lângă Sublima Poartă.**)

Această școală numără peste douăzeci elevi. A doua școală s'a înființat în Aydele, în Pind, în Epir, în anul 1867, de Apostol Mărgărint, care după-ace a instalat-o în mod durabil și a organizat-o, a lăsat în locul lui la acea școală pe dl Ioan Som Tomescu, elev al seminarului din București, care actualmente era învățător la școala din Samarina, ear' la școala din Aydele actualmente este învățător titular dl G. Dante având de ajutor pe părintele Popa Ioan Tofechi. Școala aceasta are 60 de elevi și funcționează la orașul pe deplin românesc, Aydele, numai vara, ear' iarna ține școala dl G. Dante la satul Damas, în Tesalia, unde descind și petrec iarna toți locuitorii cu vitele lor.

A treia școală s'a deschis în Vlaho-Clisura în mod definitiv de Apostol Mărgărint, în anul 1868 în urma ordinului vizirial obținut la Constantinopol și de atunci a funcționat regulat, afară de puține interuperi în diferite epoci, întreruperi ocazionale de intrigile adversarilor Românilor, care isbutiră a ridica dela școală pe profesorul Apostol Mărgărint, pe care îl țineau la închisoare ori îl trimiteau în exil. Împreună cu Apostol Mărgărint ca director, era înștitutor al școlii din Vlaho-Clisura și D. Tului Tacit, elev al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli în București, și al liceului sf. Sava, începând dela anul 1838 și până la sfârșitul anului școlar 1882—1883, când din cauza sănătății lui sdruncinate, s'a retras din școală, și a fost înlocuit de dl D. Cuvati, elev al gimnasiului Mateiu Băsarab. Dela anul 1879, elevii acestei școli înmulțindu-se, s'au numit și doi ajutoiri d-nii G. Adam și N. Nacea, amândoi elevi ai școlii române din Vlaho-Clisura, cel dintâi cu două clase gimnasiale și cel al doilea cu o clasă gimnasiale. Această școală are 97 elevi.

A patra școală s'a deschis în Ohrida la anul 1868. Antăiul profesor al acelei școli a fost dl G. Tomara, fost profesor de limba greacă la școala comercială din București, care acum în urmă a tradus și evangelia cu apostolul în dialectul macedo-român.

La anul 1870 demisionând, a fost înlocuit la școala din Ohrida de dl Filip Apostolescu, elev al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli din București, care este și până acum înștitutor al acelei școli. Școala numără 60 elevi; ajutorul dlui Apostolescu este părintele Ioan Zgala.

A cincia școală s'a înființat antăia dată la Calivele din Veria, în anul 1870, de dl Badralexi, elev al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli, el a fost subvenționat de primăria din Iași,***) după câțva timp însă primăria suprimând acea învățare, școala a trebuit să se închidă și a stat închisă până la anul 1878, când a reînțepuit a funcționa tot cu același învățător, dl Badralexi. Această școală funcționează la Calivele numai vara ca și cea din Aydele, ear' iarna dl Badralexi ține școala în Veria, oraș locuit de Greci, Români și Turci, unde descind și petrec iarna locuitorii satului Calive. Școala aceasta numără vre-o 30 elevi.

A șesa școală s'a deschis la anul 1873, în Gopeș, oraș pe deplin românesc, de către dl D. Cosmescu, până la anul 1876, când acest din urmă a fost numit la școala din Crișova, ear' la anul 1878 s'a numit învățător la acea școală dl N. Cosmescu, care demisionând în luna August 1883, a fost înlocuit în mod provizor de dl I. Papa Sterescu; și fiindcă numărul elevilor acelei școli este mare, s'a numit ajutor la acea școală, dl G. Ghica Popa, elev al școlii române din Vlaho-Clisura.

Această școală se întreține cu fondurile legatului dlui D. Cazacovici, Român-Macedonean, născut în orașul pe deplin românesc Minciu (Meșova), în muntele Pind în Epir și mort în București. Elevii acestei școli sunt 120 la număr.

A șaptea școală s'a deschis în Creșova oraș românesc la anul 1876, de către dl I. Cio-

*) D. Atanasescu, după un an de funcțiune ca învățător, tipări primul abecedar, și apoi prima istorie pentru Români din dreapta Dunării; „Istoria Românilor pentru Români din dreapta Dunării“, lucrată după istoria dlui V. A. Urechia și D. Cosacovici de Dimitrie Atanasescu, stampată cu plata onor. societății pentru învățătura poporului român. București, 1867. El a mai tipărit și „Terascipțiune scurată pentru feciorii și fetele de clasa I și II primară, lucrată de Dimitrie Atanasescu, învățător tra prima oară di acista limbă. Stambura lucrătorilor asociați. București“.

**) Vezi procesul-verbal nr. 3, din 22 Noemvrie 1866, publicat în foaia societății pentru învățătura poporului român.

***) Vezi dosarul Nr. 187, din anul 1868, în archiva primăriei de Iași, și în care se conțin actele relative la subvenția de 2600 lei ce municipalitatea Iașilor a dat în curs de doi ani pentru întreținerea acelei școli.

nescu, elev al liceului din Iași, și fiindcă numărul elevilor acelei școli, trecea peste 110, s'a numit la anul 1879, un al doilea învățător, dl D. Abeleanu, elev al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli din București, și absolvent al liceului sf. Sava. La anul 1881, s'a mai numit ajutor dl Ioan Unea, Român din Crișova.

A opta școală s'a înființat în anul 1875, în Neveasta, oraș pe deplin românesc, având de învățător pe dl C. Ionescu, elev al școlii macedo-române, dela sfinții Apostoli și absolvent al liceului sf. Sava din București, plăindu-i-se salariul de dl Vasile Dan, Român-Macedonean stabilit în România, neguțător și mare proprietar; la anul 1878 s'a numit la acea școală un al doilea învățător, dl Sergiu Dimitrescu, elev al școlii macedo-române, dela sfinții Apostoli și absolvent al liceului sf. Sava din București. La anul 1880, a rămas la școala dela Neveasta, numai dl S. Dimitrescu, care este și până acum, ear' dl C. Ionescu s'a permutat la școala din Hrupiste. Școala dela Neveasta are 40 elevi.

A noua școală s'a deschis în anul 1878 în Perivoli, oraș pe deplin românesc, situat pe muntele Pind în Epir, de către învățătorul G. Perdichi, elev al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli din București, care mai târziu s'a permutat la școala primară de băieți din Bitolia. Înmulțindu-se numărul elevilor acelei școli, s'a numit ca ajutor părintele D. Constantinescu, elev tot al școlii macedo-române dela sfinții Apostoli, ear' dl Zisi Papa Tanasă, doctor în medicină, s'a numit și este director al acelei școli, care funcționează la Perivoli numai vara, ear' iarna țin școala d-nii Zisi Papa Tanasă și preotul D. Constantinescu la Grebena, orașel locuit de Greci, de Turci și de Români, unde descind și petrec iarna mai multe familii din orașele românești dela Pind, Samarina, Aydele și Perivoli. În timp de vara această școală numără 117 elevi. Ajutor al profesorului este dl Panait Perdichi, Român din Perivoli.

(Va urma.)

Theodor T. Burada.

„Convorbiri Literare“.

Varietăți.

(Desgropările arheologice din Grecia.)

Descoperirea unui mormânt preistoric la Dymenion lângă Volo, a pricinuit o oarecare senzațiune în lumea învățată din Atena. Custodele institutului arheologic din Atena a și plecat la fața locului, spre a constata și verifica antichitățile găsite. Până acum nu s'a publicat nici un raport oficial, dar judecând după cele aflate, despre aceste desgropări, nu înțelegem de o altă reșină necunoscută. Aceste obiecte reprezintă în mare parte flori sau frunze de plante și seamănă în privința executării lor artistice foarte mult cu cele găsite în mormintele dela Mycaene: unele de abia întrec mormintele unei gămălii de ac și sunt, cu toată micșorimea lor, de o surprinzătoare acuratețe de execuțiune. Ca și desgropările dela Mycaene, cele dela Dymenion au un caracter particular, care indică proveniența lor dela un popor locuind pe țărmul mării. Între obiectele de aur s'au găsit unele, cari reprezintă mărghăritare, scoici, melci de purpură și alte produse marine. Obiectele antice găsite la Dymenion se pot număra cu sutele. Nu lipsesc indicii, cari ar pute justifica părerea, că cei înmormențați au fost arși înaintea îngropării; însă rămâne, ca cercetările științifice să constate sau să respingă această părere.

(Telefonul și cănele.) Jurnalele americane anunță, că s'a făcut o nouă experiență cu telefonul. Aplicând aparatură receptor la urechea unui căne, acesta recunosceră glasul stăpânului, începând a lătra și a linge aparatul, creșd că stăpânul e închis în el.

(Telefonul în China.) Progresul n'are margini; China s'a hotărât să introducă serviciul telefonic. Ministrul Chinei din Washington a fost așa de tare lovit de această invenție, încât a intrat în tratări cu inginerii americani, pentru a introduce în imperul cerce telefonla la mică distanță.

(Sărutul mănii.) În viața de toate zilele este sărutul mănii, ca semn de politețe, un obicei vechi. „Lingusitorii“, dăce dela Solomon, „nu obosesc a săruta mânia patenilor lor“. În timpuri vechi, când voia cineva să mărturisească stăpânului său închinăciune, se întempla aceasta prin sărutarea mănii proprii. În timpul când se închinau Indienii la soare țineau neconștient mânia la gură. Când aduceau Grecii cei avuți deilor jertfe scumpe, atunci consista surogatul acestora la cei fără de mijloace, sau la cei de tot săraci într-aceea, că stând drept în sus sărutau mânia idolilor sau a lor însuși, trimițd în același timp cântări orisont sărutări. Acest obicei se transmite la Romani, la care era sărutarea mănii statuelor un fel de lege. Când odată unul uita aceasta la trecerea pe lângă o statuă, era urmărit ca ateist.

În Roma se obicea mult sărutatul mănii, însă mai de cei supuși către stăpânii lor. O privelisce deosebită trebuie să se fi înfățișat atunci, când Sătu la depunerea comandaiei sale superioare lăsa a-i săruta mânia toți soldații. Între alții țineau mult, ca cei mari să le sărute mânia; aceasta era un act principal de etichetă. Cei de rang inferior nu aveau dreptul la o nemijlocită sărutare de mână. Plecați pe genunchi, atingeau cu mânia dreaptă poalele hainei împărătești, ducd apoi mânia la gură. Cei alții slugitori ai domnitorului îi trimiteau, întocmai ca deileor, din distanță, sărutările lor de mână.

Din public.*)

Convocare.

Cercul electoral al Cehului-Silvaniei convocă conferința pentru alegerea celor doi delegați, ce se vor trimite la adunarea electorală a partidei naționale române țindnd în Sibiu la 7 Maiu n. a. c., pe 1 Maiu n. după ameași la 2 oare în comuna Basesci.

Basesci, la 24 Aprilie n. 1887.

Petru Robu.

Convocare.

Subscrisul club electoral al partidei naționale române convocă pe alegătorii români din cercul electoral al Cojocnei pe 3 Maiu st. n. a. c. la o conferință, care se va ține în școala confesională gr-cat. din Cojocna, la 10 oare antemeridiane, cu care ocaziune se va reorganiza comitetul clubului și se vor alege doi membri ordinari și un suplent, care să reprezente acest cerc electoral la conferința partidei naționale a tuturor alegătorilor români, convocată deja pe 7 Maiu n. la Sibiu.

Din ședința clubului electoral al cercului Cojocna, ținută în Cojocna la 25 Aprilie n. 1887.

Ioan Hossu,

ca presid. al clubului electoral.

I. Boșian,

actuar.

Convocare.

Pe baza invitației clubului central electoral din Sibiu, ne luăm voie a convoca pe alegătorii români din ambele cercurile electorale ale comitatului Bistrița-Năsăud pe 3 Maiu st. n. dimineața la 10 oare în Bistrița în sala ospetăriei orașului la o conferință cu următorul

Program:

1. Consultare în cauza electorală.
2. Alegerea clubului electoral în comitat și eventual a cluburilor din cercurile electorale.
3. Alegerea bărbaților de încredere, cari să participe la conferința generală convocată pe 7 Maiu a. c. în Sibiu.

Urmând periodul de alege pe cinci ani, contăm la interesarea și participarea alegătorilor în număr pe cât se poate de mare.

Bistrița, în 23 Aprilie 1887.

Simeon Monda,

protopop gr.-or.

Dr. Constantin Moisil,

profes. gimn.,

alegători din cercul elect.

al Năsăudului.

Dănilă Lica,

advocat.

Gavril Manu,

advocat.

alegători din cercul elect.

al Bistriței.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Berlin, 26 Aprilie n. Ambasadorul Herbertte a predat ieri contelui Herbert Bismarck actele cercetării franceze în afacerea Schnäbele. Conte Bismarck a declarat, că încă n'a primit toate actele ale cercetării germane; dînsul crede, că Puttkammer va fi însărcinat, de a face o cercetare nouă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 27 Aprilie n. Maiestatea Sa a conferit ordinul „Velerul de aur“ ministrului de externe cont. Kalnoky, ministrului de război cont. Bylandt, supremului mareșal de curte cont. Szécsen, generalului de cavalerie contelui Pejacevics, lui judez curiae baron Sennyey și L. M. princ. Windischgrätz.

Petersburg, 27 Aprilie n. Aici s'a subscris un miliard de ruble pentru împrumutul intern (de o sută de milioane).

Paris, 27 Aprilie n. Toate foile declară, că liniștea e mai de lipsă ca orișicând, căci Germania pare a spera, că trăgând afacerea Schnäbele va împinge poporul francez la vre-o prostie.

Bombay, 27 Aprilie n. Guvernorul din Tașchend a fost numit guvernor cu mari plenipotențe al Andianului (provincia ferghand), spre a observa cele ce se petrec prin Chitral Ghilgit în Afghanistan.

Allahabad, 27 Aprilie n. (Scirea agenței „Reutther“.) Toți Ghilzații dinspre meadăci de Shutargurdan s'au răscolit; și parte din Ghilzații Suleianan Kheyl și din Hazari, ce locuiesc înspre meadăci de Ghuzni s'au răscolit.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Maiu a. c. mobilele lui Eduard Ring, de către executorul jud. din Panciova, în comuna Starciova.

— 11 Iulie a. c. imobilele lui Ioan Gotsmann, de către trib. reg. din Brașov, în comuna Satulung.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după văduva lui Pera Ostoin, la trib. reg. din Arad;
— la rămasul după văduva lui George Dobro; Iota Macean și după George Müller, la trib. reg. din Arad.

Economic.

Piața din Sibiu, 26 April. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.30, până fl. 5.10, secara 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orz 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.60, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, melaial 78 până 82 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 6.— până fl. 7.—, linte 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 22.— până fl. 24.—, lumini de sēu fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 23.— până fl. 25.—, fēn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 16 până 20 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 25 Aprilie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 51.— cr., marfă țerānească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.½ cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 48.— cr. până 48.½ cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., îngrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēniti la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 27 Aprilie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.40	vēnd.	8.45
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.21	"	10.31
Ruble rusesci	"	1.10	"	1.11

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 13 Aprilie 1887.

Vēndătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Neochie	Chrisoveloni	Porumb	3000	60	6.55
Carandino	"	"	1200	58½	6.10
Cațica	"	"	1600	54½	6.20
Suditu	Căpitan	"	1500	62½	7.07
Emberico	Schmierer	"	3750	59	6.50
Curvisiano	"	"	1200	60	6.42½
"	"	"	1100	59½	6.35
Marchiani	L. Mendl	"	1000	61½	6.50
Evloghiu	Schmierer	"	1400	60	6.58
Marchiani	Chrisoveloni	"	2255	61	6.47½
Cațica	G. Mendl	"	2100	58½	6.48
Cașof	Bloch	Grâu	2225	5½	11.25
Emberico	Svetovici	"	2800	57½	11.—
"	"	"	4900	57½	11.—
Carandino	Cohen	"	2270	58½	11.50
Sarlo	"	"	1900	58½	11.30
Politi	Carnavali	"	1150	59½	1.62½
Emberico	Schmierer	"	5000	58½	11.80
Bach	Fechner	"	3000	57½	11.40
Dimitriadi	Deifus	"	3000	58½	12.60
Cațica	G. Mendl	"	3200	59½	12.05
Emberico	Fanciotti	"	3350	58½	11.80
Vechsler	"	"	1800	58½	11.25
Curvisiano	"	"	2200	57½	10.70
Gheorghiadu	Chrisoveloni	Orz	1400	41	3.80
Samaritan	L. Mendl	"	7300	44½	4.45
Suca	"	"	2810	42½	4.48
Tetene	Chrisoveloni	"	1830	41	3.0
Curvisiano	L. Mendl	"	1800	42	4.15
Emberico	Chrisoveloni	"	1800	41	3.95

Bursa de Budapesta

din 26 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101 10
" " hārtie " 5%	88 25
Imprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bānățene-timșene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124 25
Rentă de hārtie austriacă	81.—
" argint austriacă	82 25
" aur austriacă	112 50
Losuri austr. din 1860	135
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	286 25
" " " " austr.	282 40
Argintul	102.—
Scurșuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5 93
Galbeni împărătesci	10 08
Napoleon-d'ori	62 35
Mārci 100 imp. germane	127.—
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Bursa de Viena

din 26 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101 15
" " hārtie " 5%	88 25
Imprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.75
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bānățene-timșene	104 25
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98 75
Imprumut cu premiu ung.	118 75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Rentă de hārtie austriacă	81 20
" argint austriacă	82 45
Rentă de aur austriacă	112 20
Losuri austr. din 1860	135 50
Acțiunile băncii austro-ungare	877.—
" " de credit ung.	286.50
" " " " austr.	282.—
Argintul	101.—
Galbeni împărătesci	6.—
Napoleon-d'ori	10.05½
Mārci 100 imp. germane	62 35
Londra 10 Livres sterlingi	127.10

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Aprilie st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump.	94	vēnd.	95.—
Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a Romāniei	"	940	"	950
Impr. oraș. București	"	32	"	36
Acț. de asig. Națională	"	198	"	202
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scurșuri fonciare urbane (5%)	"	100	"	100.½
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128 60	"	—
Aur	"	17	"	17.10

Cassa de păstrare din Seliște.

Cu începutul lui Iulie a. c. st. n. interesele pentru deponenți se reduc dela 6% la 5½%.

Seliște, în 10/22 Apr. 1887.

[445] 2—3 Direcțiunea.

Închiriere.

În Șeica-mare (Nagy-Selyk) se află de închiriat pe **3 sau 6 ani**, eventual de vândut pe veci **o casă din material solid în mijlocul pieței cu 3 odăi, o cuină și o boltă spre piață și pivniță sub toate casele, precum și un grajd pentru 12 vite.**

Informațiuni mai de aproape se pot primi dela proprietarul Mozes Kappel în Caltwasser (Hidegviz), posta ultimă Nagy-Selyk.

[446] 2—3

Publicațiune.

În 22 Maiu 1887 la 10 oare a. m. se va ține în parochia gr.-catolică a *Racoviței*, protopopiatul Sibiului, licitațiune minuendă pentru edificarea unei sf. biserici.

Aceasta se aduce la cunoștință publică cu acel adaus, cumcă fiecare licitant are să depună 10% din prețul de esclamarie statorit cu 8747 fl. 43 cr. v. a.

Materialul de peatră, năsip, lemnele, de cărămizi și altele: le prestează poporul, și nu se cuprind în suma de sus.

Oferte înscrise provēdute cu vadiu se primesc până la începerea licitațiunii de către președintele comitetului parochial din Racovița.

Planul, devisul, preliminarul și condițiunile speciale de edificare stau spre intuițiune până în ziua de licitațiune la subscrisul comitet parochial.

Racovița, în 22 Aprilie 1887.

[447] 2—3 Comitetul parochial greco-catolic.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 10

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 1½—2½ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Romānilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sērbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântāna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilārie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șinluțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincentiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romānesce în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în mēsură în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprijinirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei romāne pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitații ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pānză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pānză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sāntei Vergure Maria a Nāscătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele acelorora cu trei luni înainte de scadența lor.